

Христо Смирненски — Ведбал ми направи силно впечатление без да го познавам лично със своите стихотворения, фойлетони, със своя саркастичен хумор и остроумие.

Това на pewno е станало причина да потърся лична връзка с него.

Как се запознахме точно с Христо не си спомням.

Идваше често заедно с Тома¹, Весо² и Фол и други младежи от Юлбунар в бръснарницата на ул. "Дондуков" № 17, където аз работех. Редовно идвах в същата бръснарница и Гео Милев, Христо Ясенев, Гьончо Велев и др. Най-близки бяхме с Христо. С него бе винаги радостно, весело. Аз бях обикновен работник-бръснар. Той ме търсеше, обичаше, викаше при себе си, когато беше болен в Горна-Баня. Какво намираще в мене, обикновен прост човек, винаги съм се чудил.

Аз също често се отбивах в дома на Христо на ул. "Овче поле". Сговорно, здраво семейство бе тяхното. Най-често ще ги свариш всички събрани в стаята да работят: бащата подрежда в кошницата още топли сладки, пандишпан, целувки, Христо и Тома пишат на малка масичка, отрупана с листове, майката шета из стаята приветлива, засмяна...

Умна, добра и многогостоприемна жена бе майка му. Умееше да предразполага човека, да намери за всекиго хубава дума. Тази топлина в характера, общителност и приветливост притежаваше и Христо. Той удивително умееше да се сближи с всекиго, да намери ключ за всяко сърце. Спомням си един неделен ден решихме група младежи да се поразходим до Люлин. Тома, Петър Никитов, Желя Дюстабанова и др. тръгнаха рано заранта. Христо имаше някаква работа, аз също бях зает и уговорихме да ги намерим по-късно при манастиря "Св. Крал".

Тръгнахме двамата от Горна баня към Люлин. Гледаме на една поляна селянин със стадо овце. Заприказва Христо селянина, сърдечно и бързо се сближи с него. Горнобанските селяни не са особено щедри. Но Христо със своя топлина спечели сърцето на селянина и за наша изненада той ни поднесе половин кило топло, току-що издоено овче мляко.

След веселия разговор се отправихме към Люлин, за да настигнем компанията.

Христо беше обичан и уважан от всичките другари, защото имаше пре-

1

Тома Измирлиев

2

Веселин Димитров

